

Krameryusow
Císařské řád. Wlastenské Nowiny.

Roku 1791.

Číslo. 16.

W Sobotu

dne 16 Dubna.

Třetí roční běh.

S nejvyšším císařským královským Povolením.

Smíšené válečné zprávy.

Některé dny tomu, co mluveno bylo, y také již w některých veřejných listech o tom se píše, že nejvyšší Turecký Sul-tán náhlau smrti vmřel; z čehož hned obecný byl soud, že nynější válka k swému zadáucymu skončení přigde. Mez této zprávy potvrzení až do dnešního dne očekáváme.

Gina opět w těchto dnech roznesla se powěst, kteráž gísty list z Wídně přicháti má, a z též zprávy také mnozí soudí, že pokoj mezi Rakauským a Tureckým dworem po nemnoha dnech k dafání gest. Tak se totiž praví: "Gadž wjme, Pruský dwůr nevstále na to nastupuje, aby mu swobodná Polštá

obec měst Thornu a Gdanška s celým podkragim postaupila. W té tedy důležitosti byl od něho vyslán rychlý posel k Knížeti Potemkynowi, dle kteréhož gemu oznámeno, že Berlinský dwůr od aliancy s Turky, tak též odewského prostřednictwí mezy wálčejícími mocnostimi vpustiti chce, pokud mu Petrohradský dwůr k dosazení Thornu a Gdanška na pomocen bude. S tímto prohlášením Berlinského dwora byl w tu chvíli od Knížete Potemkyna vyslán rychlý posel do Cístowa, a při něm zde pozůstávajícím Tureckým vyslancům, wzkázáno, že zagisté w té případnosti Tureckému dworu potřebí gest, aby wíce na pomoc Pruskau nečekal, o jiné prostřednictwí

se poohlídl, a k mírnému narovnání, k gálemuž welikomyslná Cysarowna Ruská powolna gest, přistoupil. Od té chvíle, dále ráž powěst nás vbezpečiti chce, že Turcy wšsemožně o to pracují, aby pokog s Rakaušským dworem brzyce wygednán, a rýž dwúr za prostředníka mezy Rusy a Turky požádán byl. Při koncy této až do nynjčka nestwržené zpráwy dokládá se, že na ten způsob z nassí strany pokog s neywětšim prospěchem, totiž s zachowáním wšech wyborowáných zemí následowati může.

Gakbychom gestě na giny způsob pro nás prospěšněgšij pokog s Tureckým dworem k daufání měli, list z Tureckých hranic o tom nás cele zprawiti chce. Dle obsahu téhož listu, Vherstý Deputyrowaný Pan Grabě Frantisek Esterházy w ěistowském shromáždění náležité swau powinnost koná. Gakož nám známo, geho přednessenij bylo, že Vherstý národ toho nedopustij, aby dwúr Rakaušský neymenšij částky z dobytých zemí ztratiti měl; a Pan Deputyrowaný při tom to swém předsewzetij až do té chvíle trwá. W připomenutém listu také se prawij, že geho slaužicý od Turků mnohé giž nástistky trpěti; a tau příčinu gini Páni Deputyrowanij přednessi Tureckým wyzslancům, aby oni swým lidem takowé nesluffné chowání zastawiti hleděli.

Že Turkům na gich wjru a sliby není co wěřiti, následugijcý příběh nám o tom zprawu dáwá. W Krajowě Bosniacy požádali ěy. král. Generála, kterýž wyměněnij zagatých na starosti má, aby gim zagaté Turky wydal, a zawázali se na swau wjru, že také y hned nasse zagaté na swobodu propustij. Ge-

nerál nenadál se žádného planu a zastoku, a poslednij částku zagatých Tureckým kommissarům wydal, prwé než oni nasse zagaté na swobodu propustili. Ktež gak mile Turcy swé zagaté měli, dali wzkázati nassému Generátowi, že zagatij Rakussané přišli rozptýlení gsau, že mnozy do třetij y čwrté ruky odprodání, a do dalekých kragin zaslání byli, tak že teď není možná wšsecky shledati.

Podlé neyposledněgšich listů z Rakaus ěij někteří zde twrditi, že Berlinský dwúr skutečně Rusům wálku wypowědel, aneb aspoň že ta chvíle welmi blizko gest. Poněwadžby snad tato powěst brzy wšsudy roznesena býti mohla; tak my z ohledu toho wúbec známo ěijme, že wěrcynij ani saukromnij listowé po tu chwili o tom ničeho newyprawugij. Naproti tomu cožkoli se pisse o Rusých a Prussanech w příčině wálky, gestě dosawad zůstawa při té zprávě, že se obě strany napořád k wálce hotowj. W krátkosti některých k té důležitosti přiználežicých listů podotkneme.

Ž Hollandy, kterážto swobodná obec Pruskému dworu z ohledu aliancy a nastawagijcý wálky s Ruským dworem wěrná zůstawa, pisse se, že tam dle welikých wálečných příprav nemohau gináč než o wálce sanditi. Také z Angličan w rýž smysl se pisse, že za tento některý čas nanowo wšsecky wálečné příprawy dělají se počínagij, a zbírání plameň gest tam tak sylné, že nemohau dostatečného počtu lidí nashledati. Proti této wšak zprávě pisse se z Petrohradu, y w známost wvádij, že Ruský Potemkyn s Anglickým Poslem w

dobrým přátelství gest, a na ten způsob sob že dosavad není k chování, aby Angličané proti Rusům válečně vytáhli. Nám se toto domnění také k pravdě podobně býti zdá; nebo Anglická rada, stráž nepříteli nastupování Pruského dwora častěji gsauy pohromadě, po tu chvíli nemůže se na tom sněsti, zdali s násylm a válečnou rukou Ruský dwůr k pokoji nutiti má. Z čehož patrně viděti, že Angličané schválně wáhají, a gedenají to na dlouhé lokty měř, dokudby důležitosti Ruského, Tureckého a Berlinského dwora jiné změny newzaly; aspoň již z toho dá se mnoho předzvědati, poněwadž wíme, že oni zprostředkovaní a upokojení Ruského a Tureckého dwora na slavného Cysáře Leopolda vzdáti hotowí gsau.

Z Brandeburku se píše takto na den 30 března: Gakž zpráwy přicházejí z východních Prus, regimenty z zimních přibytků již pomalu táhnou, a také se tam regimenty z západních Prus stahují. Do dne 15 dubna již všecko tak přichystáno býti má, aby na první poručení všecko wogšto w poli státi mohlo. Také se praví, že y sám Brál do Pruska pojedá, a všecky příprawy při wogštu osobně prohlídne. Wogšto, kterej w Slezsku leží, a doswad k wálce s obyčejným platem přichystáno gest, bez pochyby zůstane w tom způsobu tak dlouho, dokudby opravdowý a náležitý pokog obgednán nebyl.

Z Berlína se dáwa na den 28ho března tato zpráwa: Kdy Turecký Wladyka odtud odgede, není nic známo; to však w gistoré se praví, že geho nawrácení do Konstantynopole teprw

tehdaž následowati může, až pokog mezí Rusy a Turky wygednán bude. On praví podle listů, kterej z Konstantynopole obdržel, že se geho neywyšší Sultán, pokudby předce wálka letossí, ho roku k skončení nepřistla, sám osobně, wšak bezewší pompy, s wogstem swým do pole táhnauti hotowí. — (Nybýchom myslili, pokud předce wálka trwáti bude, že se neywyšší Sultán přes černé moře do Azye hotowí; nebo hrzdinstí Rusowé při nynějším wálečném běhu y Konstantynopoli sobě podmaniti chci.)

Před krátkým časem w Berlíně byla držána hlavní wogenšká rada, ku kterej se mnozí Wyslancy y Generál Mellendorf sešli. Podle tohoto hlavního shromáždění mnozí soudí, že welmi důležité věci w práci býti musí. Také gest slyšeti, že Generál Slysén gakožto Pruský král. Wyslance do Wídně pojedá. Y z toho mnohé důležité věci, a snad posléz pokog se předpovídá.

Co se ostatně na důležitosti mezy Ruským a Pruským dworem potahuje, následující zpráwy, poněwadž jinak z toho labiryntu nelze se nám wýplecy, světlěji nám to oznámiti chci. "Pruský Obrst Bissowswerder negn w Sasích, nýbrž y we Wídni byl pod jiným gménem přičinán důležitosti swého dwora. Geho ragné gedenání, gakž se praví, tkne se prostřednictwí mezy Rusy a Turky, kterej Pruský dwůr, poněwadž bez své neywetší škody žádné jiné cesty nenalézá, docela na Rakanský dwůr vzdal. Tento Obrst za dlouhý čas byl w radě y zemského neywyššího Banclíre,

a pak také měl v Cysáři audyency, po kterých hned rychlý posel s snessením do Petrohradu byl vyslán.

S touto nyní vvedenou zprávou stonává se gina z Tureckých hrancí, kteráž nám krom gineho k vyrozumění dává, že snad konečně Turcy bez ohledu na zprostředkovaní cizích mocností sami v Rusu za pokog žádati přinuceni budou. Obsah té zprávy gest následující:

„Po tu chvíli neokázalo se tak světle a patrně, jaký aumysl magi prostředkující dworové, jako nyní. Oni dále ničeho gineho než prostředek chtěli učiniti. Aby války proti Rusům pozdvihli, daleko to z myslí gegich zapuzeno bylo. Z Konstantynopole za gisto tu se wypravuje, že Prusky tam pozůstávající Minystr, Pan Knobelendorf, gménem svého dwora Turecké zemské radě prohlásyl, poněwadž Rusky dwür nížadným způsobem prostřednictwí cizího dwora přiganti nechce, že Prusky Král níkterak tomu na odpor není, by Turcy na jakýkoli způsob s Rusy w pokog wstli, aneb také, widli své lepši, gestě dále proti svým nepřátelům wálčili. — Gestli tedy tak gest, jakož w pravdě o tom wíme, že Turcy další wálkan wšeho zase, cožkoli ztratili, nazpátek dostati chtj; — že Rusky dwür od svého předsawzetj vpustiti, a zemj některých nazpátek wrátiti nechce; — a gestli konečně Prusky dwür prostřednictwí s sebe swrbne; — y jaké skončení nynější wálka wezme? námě se zdá, že šťastné pro oba cysárské dwory!

Při koncy těchto zpráv gestě pozdotknauti můžeme, což se z Thornu na

den 25 března pisse: „Gizdný lid w celé Pruské zemi náležitým počtem konj opatřen gest. Také se tam na wšech stranách mauka pro wogsko mele, do sudu bednj, a na swá místa skládá. Při wšem ale, jakkoli wélíže k wálce gsau příprawy, není wúbec gine domněnj, než že dworové, Rusky a Prusky, w dobrém pokogi a přátelstwu zůstau.

Podlé té tedy zpráwy, jakož y dle swrchu wvedených, zřetelně widjme, že wšestky nynější aspekty neywjce na pokog okazugi, a Turcy posledně s swými trosty na holičkách zůstau.

Rozličné politické Zpráwy.

Z Wídně 6 dubna. Dne z toho Francouzsky a Španyelsky Posel v gegi Milosti Cysárowny, a Arcykňžat audyency měli. Téhož dne při dwore byly weřeyné služby Boží, při kterýchž se geho královská Wywýšenost Arcykňžat Franciisk nalezal.

Geho cys. Král. Milost, jakož y Král a Králowna z Neapoli, též Arcykňžata a Arcykňžny dne 24 března přigeli do Benátek, kdež od celé rady a Benatčanských Panu s neywětši sláwou přigati byli, a tam až do dne 29 téhož zůstali.

Dle weřeyného listu z Španyel, ke koncy měsíce vnora do Badyru bylo zasláno poručení, aby se gestě některé wálčné lodj měděnným plechem okowaly. Měnsi lodstwo pod zprávou Generála gménem Borja gestě s wálečnými příprawami na břehu stogj. (K čemu toto směřuge, týž weřeyný list o tom nám zpráwy nedává.) (Wíd. N. n. 28.)